

Populationsstudie visar inget samband mellan MPR-vaccination och autism

■ Sedan några år har MPR-vaccination (mässling-påssjuka-röda hund) som möjlig utlösande faktor för autism tilldragit sig ett enormt massmedialt intresse. Vaccinationsfrekvensen har minskat i flera länder, samtidigt som flera forskargrupper har misslyckats med att finna något samband mellan MPR-vaccinering och autism. En hypotes är att MPR-vaccinering skulle kunna ge en »ny form« av autism med tillbakagång i en tidigare normal utveckling och med tarmsymtom.

Den aktuella studien undersöker förekomsten av utvecklingsmässig tillbakagång associerad med tarmbesvär hos en grupp barn med autism, samt möjliga samband med MPR-vaccination.

Data om 473 barn med autism, födda 1979–1998 i nordöstra London insamlades via datoriserade hälsoregister. Uppgifter om tillbakagång i utveckling/förlust av färdigheter, tarmbesvär och om

tidpunkt när föräldrarna börjat oroa sig för barnet insamlades via journaler och jämfördes med oberoende vaccinationsdata. MPR-vaccination infördes i Storbritannien i oktober 1988.

I 17 procent av fallen hade tarmproblem av olika slag rapporterats. I 25 procent av fallen hade föräldrarna rapporterat om utvecklingsmässig tillbakagång. Några signifikanta trender i förhållande till födelseår fanns inte, inte heller något samband mellan tarmproblem respektive utvecklingsmässig tillbakagång och MPR-vaccination. Man fann ingen skillnad i frekvens av de undersökta symptomen hos de barn som fått vaccination före eller efter den tidpunkt då föräldrarna börjat oroa sig för barnets utveckling, inte heller fanns någon skillnad jämfört med de barn som inte fått MPR-vaccin.

Tarmproblem av olika slag rapporteras oftare hos den grupp barn som haft tillbakagång i utvecklingen – 26 procent jämfört med 14 procent i gruppen utan

tillbakagång. I den förra gruppen fanns ingen association med MPR-vaccinering eller med födelseår.

I denna populationsstudie fann man alltså inget stöd för en ny variant av autism, associerad med MPR-immunisering. Studien är ytterligare en av många som inte lyckats påvisa ett sådant samband. Den aktuella trenden, även i Sverige, att inte vaccinera sina barn på grund av en förmodad risk för autism visar knappast på saklig grund.

Lena Nylander

lena.nylander@skane.se

Taylor B, et al. Measles, mumps and rubella vaccination and bowel problems or developmental regression in children with autism: population study. BMJ 2002;324:393-5

Ytterligare stöd för att viss alkoholkonsumtion minskar risken för hjärtsvikt

■ I april 2001 publicerades i JAMA en artikel [1] som visade att en »lätt« (15–25 g/dag) till »måttlig« (25–60 g/dag) alkoholkonsumtion hos en äldre (73,7 år) befolkningsgrupp var förenad med en signifikant minskad risk för hjärtsvikt. Ytterligare stöd för att alkohol i måttliga mängder tycks minska risken för hjärtsvikt presenteras nu i en artikel i februariumret av Annals of Internal Medicine [2].

I denna artikel, som bygger på data från The Framingham Heart Study, var målsättningen att bestämma relationen mellan alkoholkonsumtion och risken för att utveckla hjärtsvikt. Deltagarna i studien utgjordes av personer från både den ursprungliga Framinghamgruppen (1948) och den senare enrollerade populationen (1971), där man hade komplett information om personernas alkoholkonsumtion. Den slutgiltiga populationen som följdes utgjordes av 2 796 män och 3 493 kvinnor. Alla data justerades för en mängd olika kända riskfaktorer för hjärtsvikt.

Under 26 035 personår fann man 99 män med hjärtsvikt (congestive), och under 35 563 personår fann man 120 kvinnor. Jämfört med »icke-konsumenterna« (<1 drink i veckan) hade de män som konsumerat 8–14 drinkar i veckan

en riskkvot på 0,41 (95 procents konfidensintervall 0,21–0,81) och för kvinnor var motsvarande siffra 0,53 (0,27–1,03).

Man konstaterar vidare att de män och kvinnor som var storkonsumenter (≥ 15 drinkar/vecka för män och ≥ 8 drinkar/vecka för kvinnor) inte heller löpte större risk att utveckla hjärtsvikt än icke-konsumenterna. Snarare var det så att dessa män, som i realiteten konsumerade 27,3 drinkar i veckan, löpte en halverad risk (0,52; 0,28–0,96) för att utveckla hjärtsvikt. Detta ansågs som klart förvånande då man vet att det är vanligt att storkonsumenter av alkohol av olika skäl ofta anger en lägre alkoholkonsumtion än den verkliga.

Relationen mellan alkoholintag och minskad risk för hjärtsvikt var klart svagare för kvinnor än för män, vilket möjligen kan tillskrivas att kvinnans hjärtmuskulär är känsligare för alkohol än mannens. Författarna tar även upp de uppenbara begränsningar som en studie av denna typ är behäftad med men konstaterar att trots dessa visar studien att en lätt till måttlig alkoholkonsumtion tycks minska risken för att utveckla hjärtsvikt, oavsett om denna är förorsakad av en tidigare hjärtinfarkt eller har andra orsaker.

Sammanfattningsvis ger således den refererade studien ytterligare stöd för den allt större dokumentationen att en lätt till måttlig alkoholkonsumtion reducerar risken för sjuklighet och död i hjärt- och kärlsjukdom hos den vuxna befolkningen. Allt fler data talar också för att vin med stor sannolikhet innehåller flera andra substanser som adderar till den positiva effekten av själva alkoholen, vilket framgår av en artikel av Gronbaek och medarbetare, som visar att även dödligheten i cancer var reducerad hos vindrickarna [3].

Bengt Fagrell

bengt.fagrell@ks.se

1. Abramson JL, et al. Moderate alcohol consumption and risk of heart failure among older persons. JAMA 2001;285:1971-7

2. Walsh CR, et al. Alcohol consumption and risk for congestive heart failure in the Framingham Heart Study. Ann Intern Med 2002;136:181-91

3. Gronbaek M, et al. Type of alcohol consumed and mortality from all causes, coronary heart disease, and cancer. Ann Intern Med 2000;133(6):411-9